

prima instanță: M. Moraru

instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco și D. Caraiman

Î N C H E I E R E

08 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Valentina Clevadî și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Eni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Eni împotriva lui Mihail Eni, Primăriei satului Boghenii Noi, raionul Ungheni cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2012, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de Mihail Eni, cu casarea parțială a hotărârii Judecătorei Ungheni din 18 noiembrie 2011 în partea obligării Primăriei satului Boghenii Noi, raionul Ungheni de a vinde terenul aferent ambilor proprietari și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 20 mai 2011, Veronica Eni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Eni, Primăriei satului Boghenii Noi, raionul Ungheni cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 20 august 2009 între Primăria satului Boghenii Noi, raionul Ungheni în calitate de cumpărător și Mihail Eni în calitate de vânzător a fost încheiat contract de vânzare cumpărare nr.7384 a terenului cu suprafața de 0.1226 ha aferent bunului imobil cu numărul de înregistrare 9217108.084.

Susține reclamanta că pe terenul ce a constituit obiectul contractului de vânzare-cumpărare se află casa de locuit care a fost procurată la 02 aprilie 2003 de reclamantă și pîrît în timpul căsătoriei. Terenul aferent construcției, fiind proprietate publică, a fost atribuit în folosință familiei. La 18 iunie 2007 căsătoria lor a fost desfăcută.

Potrivit contractului de împărțire a averii din 26 iunie 2009, casa lor a fost partajată prin acord comun. Astfel etajul I fiind atribuit lui Mihail Eni, etajul II reclamantei.

Indică reclamanta că a închis intrarea interioară la etajul II.

Consideră reclamanta că vânzarea de către Primăria satului Boghenii Noi, raionul Ungheni a întregului teren doar unui proprietar ai imobilului duce la lipsirea ei de posibilitatea de a folosi casa de locuit.

Menționează Eni Veronica că este nevoie de a-și construi intrare de afară, întrucât pârațul, Eni Mihail, îi creează obstacole în folosirea terenului.

Reclamanta consideră că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent construcției semnat de către Eni Mihail și Primăria Boghenii Noi la 20 august 2009, au fost încălcate normele imperative ale legii. Astfel, terenul aferent construcției, ce se afla în folosința comună a familiei, a fost vândut doar unuia din coproprietarii construcției.

Cere, Eni Veronica declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.7384 din 20 august 2009, încheiat între Primăria satului Boghenii Noi, raionul Ungheni și Eni Mihail privind vânzarea terenului aferent construcției, precum și obligarea Primăriei satului Boghenii Noi, raionul Ungheni să vândă terenul aferent construcției ambilor proprietari ai imobilului, Eni Mihail și Eni Veronica, în cote-părți egale.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 18 noiembrie 2011, acțiunea a fost admisă, fiind declarat nul contractul nr.7384 din 20 august 2009 încheiat între Primăria satului Boghenii Noi, raionul Ungheni și Eni Mihail cu privire la vânzarea-cumpărarea terenului aferent construcției, a fost obligată Primăria satului Boghenii Noi, raionul Ungheni de a vinde terenul aferent construcției ambilor proprietari ai imobilului în cote-părți egale, a fost încasat din contul lui Mihail Eni în beneficiul Veronicăi Eni cheltuielile de judecată în mărime de 4067,20 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2012, a fost admisă cererea de apel declarată de Mihail Eni, fiind casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 18 noiembrie 2011, în partea obligării Primăriei satului Boghenii Noi, raionul Ungheni de a vinde terenul aferent ambilor proprietari cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 12 martie 2013, Eni Mihail a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen, deoarece din materialele pricinii nu rezultă recepționarea de către recurent a deciziei instanței de apel expediate conform scrisorii de însoțire, iar conform recursului declarat, recurentul a menționat că a recepționat decizia instanței de apel la 16 ianuarie 2013.

Recurentul, Eni Mihail, în motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept procedural și material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă au pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 04 aprilie 2013 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Veronicăi Eni cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 03 mai 2013 Eni Veronica a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că Mihail Eni în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Eni, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Recursul declarat de Mihail Eni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru